

[Indenrigsministeren.]

slagets vedtagelse og dets ikrafttræden. De pågældende ministerier må naturligvis have rimelig tid til at overveje disse spørgsmål, eventuelt stille forslag herom. Men dette arbejde kan ikke gøres, førend det ligger klart, hvilken stilling rigsdagen vil tage til selve indfødsretslovgivningen.

Der har også været anført nogle betragtninger om, at det ikke var helt forsvarligt at gennemføre et så vidtrækkende lovforslag som det, der her er tale om, på så kort tid. Jeg vil gerne hertil sige, at det naturligvis er rigtigt, at et lovforslag af den rækkevidde, af den karakter, her er tale om, absolut har krav på en grundig og indgående behandling her i rigsdagen, men en sådan grundig og indgående behandling har jo også fundet sted, nemlig i landstinget. Det er jo ikke helt ualmindeligt, at folketinget foretager en grundig og indgående behandling af et lovforslag, som der derefter kun levnes landstinget ganske få dage til — der kan vel også findes eksempler på, at der kun levnes landstinget få timer til at tage stilling til det. I dette tilfælde ligger forholdet ganske vist omvendt, forslaget er fremsat i landstinget. Det er vel naturligt, at jeg fremsatte det i landstinget og fik det behandlet i indfødsretsudvalget, for det må vel erkendes, at i landstingets indfødsretsudvalg sidder de rigsdagsmænd, som er de mest sagkyndige på dette område; de har gennem årene behandlet de årlige indfødsretslove og sammen med indenrigsministeren drøftet alle spørgsmål i forbindelse med indfødsretslovgivningen. Her har dette lovforslag altså været meget grundigt gennemdrøftet, og det har været drøftet sammen med det svenske og det norske udvalg; forslaget har jo endelig også været drøftet i partierne. Jeg synes derfor ikke, at man med nogen ret kan hævde, at der ikke har været tid til en grundig behandling. Efter at lovforslaget havde fået denne grundige behandling i landstinget og i partierne, afgav landstingsudvalget en ganske enstemmig betænkning.

Under disse omstændigheder må jeg hævde, at forslaget er behandlet her i rigsdagen på fuldstændig betryggende måde, og jeg finder det derfor rimeligt, at der nu bliver taget stilling til forslaget. Jeg føler mig bundet såvel overfor landstinget som overfor Norge og Sverige, med hvem vi også har drøftet, hvornår ikrafttrædelsen skulle finde sted; jeg ønsker at få konstateret, om der i folketinget er et flertal for at gennemføre lovforslaget i den skikkelse, det har fået i landstinget, efter at partierne har haft

lejlighed til at tage stilling til det og har erklæret, at der var fuldstændig enighed om at gennemføre det på dette tidspunkt.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13¹⁵.

Mødet udsat kl. 11⁵⁵.

Mødet genoptaget kl. 13¹⁵.

Formanden: Med skrivelse af dags dato tilbagesender landstingets formand:

Forslag til lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer,

hvilket lovforslag er vedtaget af landstinget i en form, der afviger fra den, hvori lovforslaget blev vedtaget i folketinget. Lovforslaget forelægges herved påny. Eksemplarer er omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer har afgivet erklæring over lovforslaget. Eksemplarer er omdelt.

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren (Edel Saunte): I anledning af det ærede medlem hr. Aksel Larsens udtalelser vil jeg gerne fremsætte en bemærkning.

Det blev sagt, at det var rimeligt, at man i udvalget fik oplysning om de afslag, der har været, hvilket også blev nævnt af det ærede medlem hr. Carsten Raft. Det er jeg ganske enig i, men det ærede medlem hr. Aksel Larsens forslag om, at oplysningerne om afslaget skulle stå i betænkningen, det vil jeg være imod. Såfremt man i betænkningen nævnte navne på de enkelte personer, der har fået afslag, ville det kunne få højst ubehagelige konsekvenser for vedkommende. Jeg synes, man må nøjes med at give oplysningerne i udvalget og så fastlægge retninglinierne, hvis der skulle være noget at ændre ved de afslag, der er givet. (*Aksel Larsen:* Enig!).

De bemærkninger, det ærede medlem hr. Per Federspiel kom med, foranlediger mig også til nogle få bemærkninger.

Det er rigtigt, at dette lovforslag har to formål, nemlig at yde kvinderne ligestilling med mændene og at bane vejen for en fælles